

Cum
Vir Plurimum Reuerendus, Amplissimus
atque Clarissimus

DN. M. ADAM

Bschwend/

per biennium & quod excurrit

Rector Scholæ Senatoriæ Numburg. de iuuentute
Scholaistica insigniter meritus,

nuper admodum rite vocatus & clementissime
confirmatus

DIACONUS ad D. WENZESLAI,

sceptra Scholaistica depositurus,
Dominica Sexages. 1709.

Concionem accessoriam haberet,

Ipsi gratulari,

acerbiora autem sua sibi fata dolere voluit,

Schola Numburgensium Senatoria.

NUMBURGI, LITERIS BOSSOE GELIANIS.

Heu mihi, quam duræ versant mea tempora
fortes!

Quam me continuo tristia fata manent!
Nonne meas myrtos turpat funesta cupressus?

Iubila num turbat **in**uenia moesta mea?
Omnia iam resonant luctu per Palladis aedes,
Ipsa sedet niueas iam Dea scissa comas.
Fundamenta cadunt, cur non domus ipsa ruinam
Sentiat? Extincto pectore vita fugit.
Desperent nati cur non in morte parentis?
Regeque denato subdita turba fleat?
Fons ipse obstruitur, cupidis vnde vnda meabit?
Extincta quisnam luce videre valet?
Quis flectet cursus, cum currum auriga relinqvat?
Nam tunc ex facili deuius ire potest.
Quisnam vela dabit, nauemque per æquora ducet,
Nauita cum fragiles deserat ipse rates?
Scilicet heu! vix est completus tertius annus,
Tertius & miseræ iam mihi Rector abit.
Quippe duos rapuit rapidi violentia lethi,
Tertius at lætus pulpita sacra petit.
Primus erat TOEPFFER: (primus dolor occupat artus,
In mentem TOEPFFER dum venit ipse meam.)
Hic est ille senex, qui me per tempora multa
Florentem rexit, gloria prima fuit.
Hic est ille senex, duxit qui rite iuuentam
Ad verum veræ religionis opus.

Hic

Hic est ille senex, cuius dulcissimo ab ore
Fluxerunt sophiæ dogmata docta sacra.
Hic est ille senex, cunctis largitus amorem
Qui flexit miro singula corda modo.
Alter erat dictus LAURENTIUS, ille Sophorum
Verorum splendor, quem mihi Gotha dedit.
Hic fuit, vt breuibus verbis quam plurima dicam,
Vir, quem non titulus, sed pia facta probant.
Larga equidem spe lætabar tunc, huncce futurum,
Qui regeret faustus scepra secunda diu.
Irrita spes vero tenues concedit in auras,
Mox etenim mortem Rector amandus obit.
Sic sol, qui dederat vix lumina clara videre,
Occidit, & tenebris obruit umbra diem.
Nunc auges vero GSCHWENDI Reuerende, dolorem,
Ponere dum rursus nunc mea scepra cupis.
O! mihi post nullos vnquam memorande Parentes,
Et cui præcipue fors mea visa sua est.
Tu mihi consilium viuendi mite dedisti,
Artibus vt possem non rudis esse meis.
Dum tu vixisti mecum, velumque dedisti,
Hæc mea per placidas cymba cucurrit aquas.
Nonne meos igitur luctus nunc occupet artus?
Nonne riget tepidas plurima gutta genas?
Non certe tantos questus effundere vellem,
Si me pressissent talia fata semel;

Sed

Sed tribus heu vicibus claris Rectoribus orba,
Non possum lacrymas nunc cohibere meas.
Musæ nunc bysso contextas ponite vestes,
Et furuis sacco nunc operite genas.
Edite non manibus, non vocibus edite plausus:
Nunc vero fletus ferte referte pios.
Non equidem inuideo, GSCHWENDI, Tibi fata secunda:
Sed tantum doleo fata sinistra mea.
Et quoniam summo placuerunt fata IEHOVÆ,
Eius in arbitrium nunc quoque trado meum.
Præterea Tibimet gratam nunc offero mentem,
Quam præter nihil est, quod Tibi ferre queam.
Spiritus hic vacuas prius extenuandus in auras
Ibit, & in tepido deferet ossa rogo:
Quam subeant animo meritorum obliuia nostro,
Et longa pietas excidat ista die.
IOVA Tibi facilis sit, opis nullius egentem
Fortunam præstet, dissimilemque meæ!
Conservet sanam mentem hic in corpore sano,
Possis vt officio rite præesse tuo!

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-506

KO18

017

Cum
Vir Plurimum Reuerendus, Amplissimus
atque Clarissimus

DN. M. ADAM

Schwend/

per biennium & quod excurrit

Rector Scholae in Hamburg. de iuuentute

nuper ad meritum, & clementissime

DIACONUS ENZESLAI,

epositurus,
709.

n haberet,

lere voluit,
n Senatoria.

OE GELIANIS.

